

fattet Mening om, hvorvidt disse Forsøg, som de Herrer havde anstillet, maatte være rigtige eller ej. Men jeg maa sige, at er jeg kommen til at tage et bestemt Standpunkt og til at slutte mig stærkt til Forsøgs-laboratoriet, har den Redegørelse, som de Herrer Professorer ere komne med, i høj Grad bidraget dertil, thi slettere funderede Forsøg end dem, de have foretaget, skal man lede om, i den Grad tendentiøst er der gaaet frem, i den Grad er alt lagt til rette saaledes, at det paa Forhaand var givet, hvorledes Forsøgene vilde falde ud. Jeg skal søge at bevise det. Det er en bekendt Sag, at en Ko giver størst Udbytte for sit Foder kort efter Kælvingen. Jo længere den kommer bort fra Kælvingen og hen imod Goldperioden, des mindre Udbytte vil man faa for det anvendte Foder, saa kan man i øvrigt fodre som man vil, det ved enhver Landmand. Men nu er Forholdet netop det, at under de Forsøg, som de Herrer Professorer have sat i Gang, og som Professor Goldschmidt har sat sit Navn under, har man f. Eks. benyttet 2 Hold Køer, hvoraf det ene Hold ved Begyndelsen af Forsøgstiden nylig havde kælvet, medens det andet Hold var 2 $\frac{1}{2}$ Maaned fra Kælvingen og gav i Gennemsnit 14 Pd. Mælk daglig mindre pr. Ko. Ved Slutningen af Forsøgstiden stod det ene Hold midt i Mælkeperioden, det andet nærmede sig Goldperioden. Paa det Hold, der nylig havde kælvet, anvendte Professorerne saa deres ny Metode og kom til det Resultat, at denne Metode har givet størst Udbytte. Paa det Hold, som var længst fra Kælvingen, anvendte de den anden Metode. Men det er selvfølgelig ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) forleden slog fast, at hvis de Herrer havde vendt Forholdet om og anvendt deres egen Metode paa det Hold Køer, der var længst fra Kælvingen, havde de opnaaet ganske det modsatte Resultat. At det maatte gaa saaledes, synes jeg var paa Forhaand givet, og det var i hvert Tilfælde noget, som enhver praktisk Landmand maatte være paa det rene med, ja, jeg tror, at enhver Røgter, ja enhver Vogterdreng vilde være paa det rene dermed paa Forhaand. Og det er disse Forsøg, man byder os, det er paa saadanne Forsøg, man fastslaar sine Resultater. Det er da intet Under, at disse Forsøg ere blevne haardt medtagne, navnlig i vor faglige Landbopresse.

Jeg staaar her med et Nummer af Mælkeritidende i min Haand, hvor disse

Rentabilitetsforsøg ere omtalte, og der fældes en meget skarp Dom over dem i Redegørelsen. Der siges f. Eks.: De Arbejder, som ere beskrevne i den foreliggende Beretning, fortjene egentlig ikke Navn af Forsøg, i hvert Fald ikke i den Forstand, vi her i Danmark ere vante til at bruge dette Ord, thi dertil bære „Forsøgene“ alt for meget Vidne om at være anstillede for at skulle „demonstrere“ en bestemt Fodringsmaades Fortræffelighed. Man siger videre saaledes: „Aldeles øjensynligt er alting lagt saaledes til Rette, at det paa Forhaand var givet, at „Forsøgsresultaterne“ maatte komme til at pege i den „ønskede“ Retning; men sliq „Eksperimentering“ er ikke det samme som Forsøg“. Ja, man bruger endnu stærkere Udtryk, idet man siger, at saadanne Forsøg ligge helt ude i det „tendentiøse“. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa den Kritik, der fra Fagpressens Side er bleven disse Forsøg til Del, men den har været overordentlig stærk og kraftig, og jeg har egentlig ikke set, at man fra nogen Side i denne Fagpresse har taget de Herrer Professorer og deres Forsøg under Armene. Ikke fra en eneste Side har jeg set, at f. Eks. vore Lærere eller vore Forstandere paa vore Landbrugsskoler derude i Landet have sluttet sig til Professorerne. De have tværtimod ind ad en Kant, maaske med en enkelt Undtagelse, stillet sig fuldstændig paa Forsøgslaboratoriets Side.

Men ere Forsøgene blevne kritiserede skarpt af Redaktionerne i Fagpressen, er der en enkelt Mand, som har kritiseret disse Forsøg endnu stærkere. Denne Mand er Sygehuslæge Hindhede i Skanderborg. Hans Navn har været stærkt omdebatteret ved disse Forsøg, hans Kritik har, som sagt, været meget skarp. Han slutter med at tilbyde at møde de Herrer Professorer paa et centralt Sted i Landet — de maa selv vælge Stedet —, og paa dette Møde, hvor de Herrer Professorer til Kampen maa medbringe alle deres Meningsfæller fra Landbohøjskolen, og hvortil de endvidere maa indbyde alle Lærerne ved Landbrugsskolerne, Bestyrelserne for Landboforeningerne — endog Bestyrelsen for det kgl. danske Landhusholdningsselskab maa de medbringe, hvis de kunne —, tilbyder han at forsvare følgende Sætninger: Professor Goldschmidts Forsøg ere Humbug, Professor Goldschmidts Beregninger ere ganske umulige. Naar han vælger saa stærke Udtryk, maa han selvfølgelig tro, at han kan bevise det, og det forekommer mig mærkværdigt, at de Herrer, hvis de